

Taula de debat

Què faig quan avaluo en situació de projectes?

Dinamitzadors: David Vilalta i M. Dolors Marín

Relatora: Elena Alba Sánchez

En aquesta taula de debat, al trobar-nos amb un grup de debat força nombrós vam pensar que fent grups més petits en trauríem més profit. En cadascun d'aquest grups hi havia una persona fixa que s'encarregava d'anar anotant les idees, de dinamitzar i de fer de portaveu. Un cop fets els grups es van plantejar les dues preguntes i a partir d'aquí va començar el debat en petits grups.

L'aprenentatge per projectes es centra a fer bones preguntes o a plantejar un repte al nostres alumnes. Al llarg del procés que suposarà la resolució de les preguntes o del repte, s'haurà de realitzar una avaluació continuada, en la qual es tingui en compte tot el procés d'aprenentatge i no la suma dels diferents resultats.

És important tenir molt clars quins seran els objectius que es volen aconseguir en aquell projecte i quin serà el producte final, com també ho és que els alumnes coneguin aquests objectius i puguin participar en l'establiment dels criteris d'avaluació conjuntament amb els mestres.

Si el projectes són flexibles, la planificació d'aquests també ho serà i per tant els objectius i els criteris d'avaluació poden variar al llarg del projecte.

Quan avaluem es poden fer servir diferents tipus d'instruments avaluatius, ja que trobem la necessitat d'obtenir evidències i documentar-les per poder tenir prou elements per prendre diferents decisions: sobre l'evolució del projecte i sobre els processos d'aprenentatge dels alumnes.

Alguns dels instruments que ens serviran per recollir aquesta informació seran: la documentació, les rubriques, l'observació, els diàlegs, les converses, les activitats individuals, les graelles d'autoavaluació, les exposicions dels projectes, etc. S'ha de tenir en compte que en

aquest procés podran avaluar els professors, els companys i els propis alumnes.

Considerem que l'avaluació és un procés continu en el qual és tan important, o més, avaluar el procés que l'alumnat ha seguit per aprendre (assoliment de competències bàsiques) com els continguts treballats i apresos.

El treball cooperatiu afavoreix que els alumnes aprenguin entre ells, donant més oportunitats als que tenen més dificultats, però cal fer atenció a aquells alumnes que tiben més per tal que deixin espai als altres. Tenint en compte que ens trobem davant d'una diversitat d'alumnat, cal diferenciar diferents graus d'assoliment d'una competència i valorar als companys que afavoreixin la participació dels alumnes amb més dificultats o amb altres ritmes d'aprenentatge. El fet de treballar per projectes ens facilita descobrir potencialitats d'alguns alumnes que desconexíem.

El mestre recopila diferents dades sobre l'aprenentatge i fa l'anàlisi d'aquest, després se'ls hi fa un retorn als alumnes perquè reflexionin sobre el seu propi procés d'aprenentatge. D'aquesta manera, cada alumne es podrà situar per saber en quin moment del procés es troba en relació als objectius establerts.

Què voldria fer per millorar?

Cal cuidar l'acollida dels mestres nouvinguts a escoles amb metodologia de treball per projectes, informant i afavorint la formació. També és important l'acompanyament en el procés per donar seguretat i resoldre els dubtes que puguin sorgir.

Per una altra banda, els equips haurien de trobar moments per reflexionar sobre què s'aprèn i sobre l'avaluació dels alumnes, ja que veiem la necessitat de poder establir activitats d'avaluació compartida i decidir criteris d'avaluació comuns. Aquest acompanyament entre els mestres de l'escola faria que tothom es sentís més segur i recolzat.

Altra opció seria poder disposar de grups més reduïts, d'aquesta manera tindríem més facilitat per portar a terme la gestió del grup i l'autoavaluació.

Cal trobar solucions a com incloure els especialistes en el treball per projectes a l'aula; com flexibilitzar les franges horàries.

Ajudaria molt poder ser dos mestres a l'aula el major número de sessions possible, ja que creiem que és difícil gestionar l'aula i alhora observar els avenços individuals o atendre a tots. Hauria de quedar molt clar quin és l'objectiu d'aquesta figura de suport, per aprofitar al màxim la seva presència.

Existeix el neguit del pas a la secundària, pel que fa al canvi de metodologia que pot suposar anar a un institut que treballi de manera més tradicional.

Avaluar en si és difícil, tothom vol estar més segur de si ho fa bé o no, si és fa un seguiment individual adient, si es fa una avaluació completa de cada nen i del grup, del procés... per exemple és fa difícil avaluar el treball cooperatiu i també obtenir evidències de tots els nens. Ens trobem amb falta de temps per fer bé la graella d'avaluació, per fer les observacions i els registres personals... i veiem necessari trobar solucions a tots aquests dubtes i problemes per poder desenvolupar, de la millor manera possible, aquesta tasca tan complexa com és l'avaluació.

